

לד א מיי סייח מהלכות
מעשה קרבנות הלד:
לח ב מיי סייח מהל'
ססו לי מוקדשין
הלכה כ:
למ ג מיי סייח מהלכות
ססו לי מוקדשין
הלכה לד:
מ ד ה שם הלכה לא:

רבינו חננאל

בשר שנאמר דם ובשר
 וקצף ומה אין מקיים
 ועשת עולותיו הבשר
 והדם ללמד כי הבשר
 נזרק על גבי המזבח
 וכן הדם יזרץ ארץ
 שכן יבן כבש למזבח
 שאינו יזרק לעבודתו
 כבבש וזרק על גבי
 המזבח והיא דכתיב
 ותבשר תאכל כבש
 ללמד שאין הבשר
 נאכל אלא אחרי שזרק
 על המזבח (חובת)
 כדכתיב ודם ובשר
 ישפך והדר והבשר
 תאכל ותלמד כי הבשר
 והבשר תאכל כירשא
 והדר דם ובשר ישפך
 כדכתיב עולותיו עולותיו
 הבשר והדם ש"ם דם
 ישפך ויכלל מ"ם ואם
 ש"ם שער יאכל
 ואם אין בשר ראי
 אכלתו ואם עקב
 הדם ואם נא כ"ה
 משנתו ל' (ירושע)
 (ויהיה) ליה וזה
 היה ליה כי הוא
 מרצה על אכילות וכסו
 דאמרו ל' אליעזר לרזי
 וזה דאית ליה ארזי
 סבא רחבי אתו רזי
 חפשה דבריה כמסותא
 ואמרין ליה וזה תא"ר
 וירושע קסבר היצין
 מרצה על העוילן כלומר
 אפילו קריבן בשעת
 ספאן היצין מרצה
 בשלמא ובחזי אכיל
 אימוריהן שער עולין
 אפילו ספאן וזה הדם
 נזרק והיצין מרצה אלא
 קריבן ושהי והלם
 דקריבן באין כמסותא
 ולכא כהו תהיין שער
 עולין אפא באין
 כמסותא ושגיי לא בעי
 אלא יתעשר אלא כובוים
 אבל כמנחת אית לא כ"ה
 שפך קא על פי שאין
 שרים : אלו והתנן
 כמנחת מ"ב נפאסו
 שריה נשפרה שריה
 אבדו שריה כמרת
 ו' אליעזר כשהה כמרת
 ו' יתעשר פלתי מכלל
 דכי היכי דמנחת
 כובוים הוי (נמי) פלתי
 כמנחת ושגיי האי
 תנא דמנחת ושגיי
 כמרת ו' יתעשר דבעי
 כמרת ולא כמרת ו'
 יתעשר דאלו' ו' יתעשר
 כובוים בעי כמרת
 כמנחת לא בעי תנא
 ואקשי' וסאן האי תנא
 דבעי כשמות' ו' יתעשר
 שמי' כמרת דכמנחת
 נמי בעי תרתי ועוד תנא
 דבי' יוס' (רואה איה
 דבי' ר' אליעזר כובוים
 ודבי' ר' יתעשר כובו')
 דבי' ר' אליעזר כמנחת
 כמרת ו' יתעשר
 כמנחת (אפא) כי
 ונה כהניא תנא
 יוס' כי ר' יתעשר סבר
 כמנחת אסא אין קסין
 שריה אסא אין שרי'
 אין קסין (ומשני) (ומי')
 אלא עלום קסבר ו'
 יתעשר תני מרצה על

שׂאִין בשר נותר בחינה עד שיזרק הדם • עימה חימה דוקא
שלמים דליח ביה תרי אכילות אבל עולה מגנן דלימא
כי היכי דליח בה מעילה אחר שמזרק הדם כדחנן במעילה בפרק
תטלת העוף (דף ט.) לית בה גמי מעילה קודם וריקה דהאי קרא
בשלמים כתיב וי"ל דר"א לא חשיב רק
חומרלא ורשב"א מתוך דר"א יליף
עולה מקל וחומר דר' יהושע ובשלמים
טרח וכתב לה קרא כדאמר בסמוך :
עומר ושתי הלחם דליכא לענין
מאי איכא למימר • ור"א
ובשתי הלחם מה שייך בזמן בעומה
ויש לומר משום טעפה דליח בה :
קסבר ר' יהושע האיך מרצה
על העולין • ור"א לענין
מה מפיק קרא בעולה אם אין
בשר אין דם הלא האיך מרצה ויש
לומר לענין אבוד וסרוף דלא מרצה
אין : **כי** אמר ר' יהושע בזמנים
בנזמחות לא אחר • השתא משתי
הלחם לא חירץ כלום ובלאו הכי
פריך ספיר : **אלא** פשיטא ר'
יהושע קחני לה • עימה לרשב"א
אמאי לא משני כדלעיל כמדת ר'
יהושע דבעי תרתי ולא כמדת ר'
יהושע דליחא ס"ל האיך מרצה על
אכילות ואכן כצריח לן דלא מרצה :
הא

והני תרי קראי למת לי חד בעולה וחד בשלמים וצריכא דאי כתב רחמנא בעולה הוה אמינא עולה היא דחמירא שבן כליל אבל שלמים דלא חמירי אימא לא ואי כתב רחמנא שלמים הוה אמינא אדרבה דאית בהו שתי אכילות אבל עולה דלית בה שתי אכילות אימא לא קמ"ל ור' אליעזר נמי הכתיב והבשר תאכל אמר לך ההוא מיבעי ליה "שאין הבשר מותר באכילה עד שיוזק הדם אי הכי אימא כוליה להכי הוא דאתא דם אע"פ שאין שם בשר מנלן אמר לך אם בן נכתוב רחמנא הבשר תאכל והדר ודם זבחיך ישפך כדכתיב ברישא וועשית עולותיך הבשר והדם מאי שנא דאקרמיה דדם זבחיך שמע מינה דם אע"פ שאין בשר ושמע מינה שאין הבשר מותר באכילה עד שיוזק הדם ור' יהושע אין הבשר מותר באכילה עד שיוזק הדם* קל וחומר הוא ומה אימורין דכי ליתנהו לא מעכבי כי איתנהו מעכבי דם דכי ליתיה מעכב כי איתיה לא *מילתא דאתיא בקל וחומר מרה וכתב לה נא למדרש דרשינן השתא לימא מתני' דלא יגינן תרתי וציץ אכילות לא מרצה היכי יהושע אלא קסבר רבי יהושע הציץ מרצה דאיכא עולין אלא עומר ושתי הלחם דליכא יי כי אמר רבי יהושע נמי דבעינן תרתי נחות לא אמר *והתנן נטמאו שיריה אברו שיריה כמדת רבי יהושע פסולה כמדת דבעינן תרתי ולא כמדת רבי יהושע דאילו נחות לא אמר ואילו האי תנא סבר אפילו נותיה ומחמיר מפי מיניה ועוד תניא *איך אליעזר במנחות ובזבחים ודברי רבי יהושע אליעזר בזבחים שהיה אומר דם אף על פי שזבחים שהיה אומר אם אין דם אין בשר אליעזר במנחות שהיה אומר קומץ אף על פי במנחות שהיה אומר אם אין קומץ אין שירים סבר רבי יהושע הציץ מרצה על [העולין מדת רבי יהושע פסולה אאבוד ושרוף אלא עזר פשיטא השתא יש לומר אבוד ושרוף מא דאיתיה מיבעיא אלא פשיטא לרבי יהושע יהושע אומר לכל זבחים שבתורה *בין שנמא זלב ובשר קיים וזרק את הדם אבל נטמאו יהושע אין הציץ מרצה (6) על העולין ולא על זע היא מתני' ולא קשיא כאן לכתחלה כאן לחלה דיעבד לא ומנא תימרא דשני ליה לרבי דתניא נטמא בשר או שנפסל או שיצא חוץ ע אומר 'לא יזרק ומודה ר' יהושע 'שלא זרק מע ועוד חמשה דברים באין לכתחלה משמע

שנאה להודיענו בה דברי רבי אליעזר ללמדנו כשירה בתמיה פשיטא: השתא י"ל כו' אלא פשיטא ט
דרבי יהושע פסול בה תניא ולרבותא אשמעינן דאף על גב דאיתא בעינא פסול: **ולא על פסול**
אמאי פסול: אלא לא קשיא - מתני' ודרבי יהושע מתני' דיעבד ודר' יהושע לכתחלה תרתי בה
בטבול יום: **חדא דפסולא דיעבד משמע כו'** אהקפתא היא: **ועוד** - אי גמי משמע פסולה להקטיר קי

גמיה י: **וחד בשמים** • זבחין שמים: זמרינן בה: **אם כן** • דכולי אחא למימר
למימר דם אע"פ שאין בשר: **לכבוד**
דאם יאסף • והוי משמע גמי והדם יאסף
ור תחלה קודם לאכילה דהא לא חביב
והדם תאפוך מתי שגא דאקדמיה לדם
זבחין יאסף ברישא: **ש"מ** • למדרש
ודם זבחין יאסף מכ"מ: **אימורים**
דכי ניתנו לא מעבדי • וכוונן נטמאו
או אבדו לא מעבדי אכילה בשר
דלאמרן בתמיד נאשט (לעיל דף נט:):
כי אינתנו מעבדי • אכילת בשר
דלאמרן תהם: **דמי דמי מעבד**
דהא תריווייב ודודו אם אין דם אין
בשר דמתחלת הקדשן הן נאשרין
וכפרה אינה בזה אלא בדם וכאנים
משולחן גבוה קא זכו וכוון דכפרה
ליהי אכסורא להיכא אול: **לימא דלא**
כר' יוסע • אמילתיה קא מהדר
דלמין לעיל מתני' דלא כר' יהושע:
בטינן תרתי • דם ובשר: **ולין אכילות**
לא מרני • והשאה בשר ליכא אלא דם
לחודיה דמרני לין עלה ה"ל דלא אהו
בטומאה: **היין מרנא על הטוילן** •
על טומאת הקטרתין על האשים
דהיינו אימורין מודי רבי יהושע דאי
איכא כוית חלב לאכילת מזבח זורק
את הדם דלאמר לקמן בבביריתא
בפירקין (ד' ע"י) רבי יהושע אומר
כל הזבחים שבחורה שגשתייר מהן
כוית בשר או כוית חלב זורק הדם:
טומר ושתי הלחם דליכא טוילן
לכד הקומץ שהוא במנחה כוריתת
דם בזבחים אבל בשיריים ליכא
הקטרה וכוון דבני ר' יהושע תרתי
לרין להית קומץ ושיריים קיימין
והכל שיריים ליכא ושתי הלחם
דכוליה אכילות אפילו חדא גמי ליכא
בשנמא לר"א דלית ליה היין מרנא
על אכילות כולהו כמאן דלא איעמו
נינה: **כי אמר ר' יוסע** • דבעין
תרתי: **נטמאו שירים** • של מנחה
לאחר שנקמטה ועדיין לא נקטר
קומטה: **כמה ר' אליעזר** • שהיה
אומר בזבחים (ד' קי) דם אף על פי
שאין בשר כשירה להקטיר קומטה
ופקטרו הבעלים: **ומאן האי תנא**
כו • היכא תשכחן תנא דלאמר הכי:
מילתיה דר' יוסי מיפרשא לקמן
בשמעתין: **אלא קסבר רבי יהושע**
היין מרנא על אכילות • ומיחוקמא
מתני' אליביה דהא איכא תרתי
וגבי שתי הלחם גמי כיון דליין מרנא
על אכילות הוה ליה כמעיקרא
ומתירין במקדש: **אי הכי נטמאו**
שירים • (ג) כיון דנטמאו לר' יהושע
אמאי פסולין ומשני כי קתני פסולה
לאבדו שירים וגשפרו שירים: **אלא**
נטמאו שירים • כיון דרבי יהושע לא
עלה פליג: **למאן קתני לם לר'**
אליעזר וכו' • להודיע לט דברי מי

כ"א מנ"ל

[לעיל יח:
וש"נ]
[קדושין ד:
חולין קיח:]

מנחות ע. כו.
ע"ז

[לקמן עת.]

ס"ח ל"ג

לקמן עט.
[לעיל סב.]

לעיל לד:
[זבחים קד.]

הגהות
הב"ח
(א) גמ' חין
הי"ן מרמז לא
על העולין :
(ב) רש"י ד"ה
ח' הכי ניטמו
דניטמו נמחק :

נשרפו שיריה דהא ליתנהו אבל נפסאו שיריה דברי